

Дързостно постъпване, *sn.* coup de main *f.*
— прѣдприемване, *sn.* P'échauffourée *f.*,
équirée *f.*

Дързостъ, *sf.* la franchise, liberté, confiance, impertinence *f.*; 1. l'audace *f.*, le courage, la temerité, hardiesse, crânerie *f.*; 2. *fig.* le front, aplomp *m.*; 3. *имамъ* —, *va.* oser.

Дърма, *sf.* le râteau, le fauchet, la 'herse; 1. грѣбане съ —, le râtelier; 2. грѣбя *или* чистя съ —, *va.* râtelier; 3. пълна —, une râtelée.

Дърмачъ, *ка, s.* râtelier, euse; un 'herseur.

Дрънгазица, *sf. fam.* l'amphigouri *m.*

Дръндаръ, *sm.* un arçonner.

Дрънкалка, *sf.* la sonnette, le grelot, 'hie *f.*, 'hochet, *m.*; || *Blas.* le grillet ou grillete *f.*; || съ -лки, *Blas.* grilleté, *adj.*

Дрънкамъ, *vn.* sonner, ferrailier, carillonner; || (*възна*), *va.* arçonner.

Дрънкане, *sn.* la carillonnement. [la sonnerie.

Дрънкателна нареда (*въ часовникъ*), *sf.*

Дръннуване, *sn.* le cliquetis.

Дръпамъ, *va.* tirer, traîner, tirailler, arracher, bander, 'houspiller; 1. (*и назадъ*), retirer; 2. (*юздытъ на конь*), saccader; 3. дръпа (*за дрѣва*), *v. imp.* il engonce; 4. -са, *vr.* se retirer; 5. (*назадъ*), plier.

Дръпане, *sn.* le tiraillement, la traction, la traîne; || (*на цѣпкытъ у конь*), l'escavescade *f.*

Дръпателна сила, *sf. Méc.* force tractive *f.*

Дръпнатъ, *adj.* lunatique, *sc.*; 1. (*за нисало*), saccadé; 2. *fig.* timbré, toqué, timbre félé *m.*, tête félé *f.*; 3. *fig.* un papillon; 4. (*пернатъ човѣкъ*), mouvaise tête *f.*

Дръпнаты прищѣвки, *sf. pl. fig.* les lunes *f.*

Дръпнувамъ (*тукъ тамъ по нѣкоя кистца на куна*), *va. Peint.* taper.

Дръпнуване (*назадъ*), *sn. Milit.* battre en retraite *f.*; || (*отведнашъ юзда на конь*), la saccade.

Дрътъ, *adj.* âgé, invalide.

Дръца, *sf.* la foulerie.

Другадъ, *adv.* ailleurs, autre part.

Другари, *sm. pl. Jur.* les consorts *m.*

Другарка, *sf.* une compagne.

Другарски разговоръ, *sm.* la coterie.

Другарство, *sn.* la camaraderie; || *Com.* la compagnie, la société; || *раздвовамъ* —, *va.* désassocier et se —, *vr.*

Другаръ, *sm.* sociétaire, *adj. m.*, un associé, compagnon *m.*, adjoint *m.*; 1. —, *ка в ружка*, *s.* un ami, cousin, iné; camarade *m.*; 2. (*въ училища*), un collègue, condisciple *m.*; 3. —, *ка (на хоро на игра)*, *sc.* partenaire et partner; 4. *выкамъ* —, *va. Vén.* 'houpper.

Друго (безъ), *adv.* sans faute.

— върень, *adj.* hétérodoxe.

— върець, *sm.* un dissident. [spirituel.

— казателень, *adj.* tropologique, figuré,

Другоприказвателень, *adj.* parabolique; -лю, -ment.

— приказване, *sn.* l'allégorie *f.*

— приказвачъ, *sm.* un allégoriseur.

— яче, *adv.* autrement.

Другъ, *adj. et pron. indéf.* l'autre *m.*; 1. единый и -гий, l'un et l'autre; 2. единъ —, l'un l'autre; 3. едно въ друго, l'un dans l'autre, l'un portant l'autre.

— пжтъ, *adv.* au temps jadis.

Другытъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*

— людіе, *sm. pl.* le reste des hommes, *m.*

Дружеско съобщене, *sn.* la confidence.

Дружина, *sf.* la camaraderie, bande, troupe *f.*, *tamas m.*, cohorte *f.*, cabale *f.*; 1. *fig.* escadron *m.*, 'horde *f.*; 2. *Com.* la compagnie; 3. *fam.* arroi *m.*, séquelle *f.*

Дружка, *sf.* une amie, compagne *f.*, dame de compagnie, mie *f.*; || (*тжкъ за картина*), le pendant; || *fig.* une bichette.

Дружки, *sf. pl.* le couple.

Друндски, *adj.* druidique.

Друндско учене, *sn.* druidisme *m.* [esse.

Друндъ, *ка (жрецъ у Целты)*, *s.* druide,

Друнды (*галекы жрецы*), *sm. pl.* les eubages *m.*

Друмень (*за мѣрки*), *adj.* itinéraire.

Друмъ (*главень пжтъ*), *sm.* la grand' route, la route, le chemin.

Друсакъ, *sm.* le cahot.

Друскамъ, *va.* ballotter, cahoter; || -са, *vr.* se ballotter, se cahoter, s'ébranler.

Друскане (*на карета*), *sn.* le soubresaut; || (*на талига*), le cahotage. [tant.

Друсливъ (*за пжтъ и талига*), *adj.* cahot-

дрѣнь, *adj.* minutieux, ténu, menu, exigu, vétilleux.

— брашлянъ, *sm.* plante, le pucelage.

— ялмазь, *sm.* le carat.

Дръбна бѣла рыба, *sf.* la blanchaille.

— желѣзна стока, *sf.* la lormerie; || ко-
вачъ на —, un lormier.

— -илъ мѣдна стока, *sf.* la quincaille, la quincaillerie; || търговецъ на —, un quin-
caillier. [jule.

— пара, *sf.* la plaquette; || (*въ Римъ*), le

— рыба, *sf.* le peuple, alvin et alevinage

m., frétin *m.*; || (*мелюзга*), la menuaille.

— ситна захаръ, *sf.* la barbouite. [lerie.

— стомана и желѣзна стока, *sf.* la vril-

— съпанница, *sf. Méd.* le prurigo.

— трѣска, *sf. poisson.* le capelan et caplan.

Дръбничькъ, *adj. dim.* petit.

Дръбно, *adv.* menu; 1. на —, en détail; 2.

търговецъ на —, *s.* détaillant, ante; 3.

продавамъ на —, *va.* détailler.

— брашно, *sm.* (*voyez Гръсь*).

— кученце, *sn.* le roquet.

— цвѣкло, *sn.* plante, la bette ou poirée *f.*

Дръбнoсть, *sf.* la petitesse, la ténuité, exi-
lité *f.*